

Ugeskrift

for

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 47.

Lørdagen den 20de November 1858.

2den Aarg.

Indhold.

Bemærkninger om de nylig indførte kunstige Sorter Kreaturfoder. — Dyrskuet paa Hordnas den 28de September 1858. — Inden- og udenlandske Efterretninger.

Bemærkninger om de nylig indførte kunstige Sorter Kreaturfoder.

(Efter det engelske Agerdykningselskabs Journal, 1ste Del for dette Aar.)

Tillige med andre Landmænd er jeg ved Anmeldeiser i Bladene, Dpplag paa Bæggene og ved Cirkulærer med mangfoldige Attester fra fremragende Personer bleven opfordret til at anvende forskellige Sorter kunstigt Foder til Kreaturerne paa min Gaard. Dette kunstige Foder koster fra 17—22 Rd. pr. Centner. Lige vi de offentliggjorte Gjennemsnitspriser for de 6 Uger fra den 6te Juni til 17de Juli dette Aar, vilde 1 Centner af efterstaaende Fodemidler koste, som følger:

1 Centner Byg	3 Rd. 70 ß.
1 — Havre	4 — 10 =
1 — Bonner	4 — 17 =
1 — Erter	4 — 24 =
1 — Lindsfer	4 — 48 =
1 — Dliefager	4 — 48 =
1 — Hørfrø	7 — 38 =
1 — Hø	1 — 76 =

De kunstige Fodersorter koste altsaa, Bøgt for Bøgt, 4—5 Gange saa meget som de mest nærende af de sædvanlige Fodemidler paa vore Gaarde. Aldeles ubestridelige Dplysninger om hines Fortrin maatte der altsaa have, for at bevæge Landmanden til at benytte dem i nogen Udstrækning. Men det er lidt paafaldende, at der blandt de mangfoldige Attester, som bevæge sig i almindelige Udtryk, ikke har været tilveiebragt til Gunst for disse kostbare Fodemidler nogen Dplysning, grundet paa notagtige sammenlignende Forsøg, der viste den virkelige Bøgt af fortøret Foder og den opnaaede Tilvæxt i levende Bøgt; heller ikke give Cirkulærerne megen Dplysning om deres Sammensætning.

Dog finde vi i et Cirkulære en Erklæring fra en kemisk Professor, hvori det heber, at det af ham analyserede Foder indeholdt foruden kvælstofholdige og mineralste Bestanddele henved 50

Procent kvælstoffrie Stoffer. Der tilføies fremdeles, at Kreaturerne maa trives, naar de faa dette Foder i de i Planen angivne Forhold. Med Hensyn til ovennævnte Angivelse af Sammensætningen maa bemærkes, at den passer næsten lige saa godt for enhver af de i ovenstaaende Liste anførte Fodersorter, med Undtagelse af Høet, og disse koste dog kun omtrent $\frac{1}{5}$ — $\frac{1}{4}$ saa meget.

Efterstaaende Analyse af en af disse Foderarter er udført i Laboratoriet paa Rothamsted af Dr. Segelcke*).

Vand	12,86 Procent.
Kvælstofholdige Substanfer	15,51 —
(Kvælstof: 2,45 Procent.)	
Fedtstof	6,22 —
Stivelse, Sukker ic.	55,97 —
Trevlestof	5,50 —
Mineralbestanddele	3,94 —

100 Procent.

Foruden en svag Farvning med Burgemeie og Kryddring med Rummen, Annis eller andre pirrende og mavestyrkende Frosorter, der bruges i Kreaturmedicinen, og som disse Frosorter indeholde, kunde de anførte Bestanddele tilveiebringes ved en Blanding af Bygmel med nogen Vallesæd og Dliefager eller Hørfrø. Saadan en Blanding kunde efter de anførte Priser tilberedes for omtrent $\frac{1}{4}$ af Prisen for det kunstige Kreaturfoder.

Disse Fodersorter anbefales at benyttes i smaa Kvantiteter i Sammenligning med den hele Fodermængde, der fortæres. Dyrene ere derfor med Hensyn til Massen af deres Næring henvisse til sædvanligt Foder; og det paastaas, at Kornforbruget ved Anvendelsen af disse kunstige Fodersorter kan reduceres til omtrent det Halve, og at simple og forholdsvis lidt nærende Sager som Klid og Hakkelse ville, ved at blandes dermed, blive velsmagende og nærende.

Klid og Hakkelse indeholde meget Trevlestof, som Drøvtyggerne vel behove til Fyld, men som gaar igjennem dem i findelt Tilstand, men ellers næsten uforandret. Mere eller mindre af de opløselige Stoffer udtrages af saadan Føde paa dens Vet; men der er Intet oplyst om, at disse kunstige Foderarter saaledes befordre Fordøjelsen, at der enten udtrages mere af de alt tilstedevæ-

* Formodentlig en ung Dansk, som for Eiden opholder sig i England paa Agerdykningssemitens Begne.

rende Stoffer, eller at Trevestoffet i det ovennævnte grove Foder bliver mere direkte tjenligt til Dyrenes Ernæring.

Alle Dyr behøve i deres daglige Foder en vis Mængde fordøielige Bestanddele, som Stivelse, Sukker, Pektin, Gummi, kvælstofholdige Forbindelser og visse Mineralskoffer, som altsaa maa findes i passende Mængde i Foden, og intet styrkende Midde eller anden Opfindelse kan erstatte denne fornødne Mængde, uden at Dyret maa tabe i Vægt. Naar Dyret derimod skal tiltage i Vægt, som Tilfældet er med vort Ungkvæg og Fedekvæg, behøves der et Tilskud af fordøielige og optagelige Bestanddele udover det, der under ellers lige Omstændigheder vilde holde Dyret ved en fast Vægt. Kort sagt, Tabet af Stoffer i Legemet ved Aandedrættet, Udsvedning og Udtømmelserne, og Tilvæsten i Vægt af Fedt, Kjød, Ben o. s. v. maa Alt tilvejebringes ved Bestanddele, som virkelig forekomme i Foderet.

Al tidligere omfattende Forsøg, som ere anstillede paa Rothamsled, fremgaar det, at vi ikke kunne vente med Fordel at erstatte vore sædvanlige Fodemidler med særegne kunstige Sorter Kreaturfoder, medmindre nye og billigere Foder-Rildder blive opdagede, der kunne levere Stivelse, Sukker, Dlie o. s. v. til en billigere Pris, end disse Stoffer koste i Hø, Korn, Dliefager o. s. v.

Der kunde spørges: Naar vi med Fordel anvende koncentrerede kunstige Gjødnings til vor Sæd, hvorfor kunne vi da ikke ogsaa med Fordel anvende koncentreret kunstigt Foder til vore Kreaturer? Svaret er ganske simpelt dette: Naar vi tage koncentreret kunstig Gjødning, der indeholder en vis Mængde Kvælstof eller Fosforsyre f. Ex., saa tages Massen af den nye Høst fra andre Kilder, saasom Luft og Vand, der ikke skulle gaa gennem Landmandens Haand, de naturlig forekommende Bestanddele i hans Jord og Besjødnings fra tidligere Gjødnings og Afgrøder. Benyttelsen af en ringe Mængde Ammoniak og Mineralbestanddele vil ofte udrette ligesaa meget, som 20—30 Gange mere Etaldgjødning. Dette er ikke mærkeligt, naar man betænkter, at den store Masse af Gjødningen bestaar af Vand og andre Bestanddele, som Planterne kunne tage enten fra Luften eller Jorden. Vi saa saaledes ved Brugen af koncentreret Gjødning en meget større Vægt i den foregede Afgrøde, end i den anvendte Gjødning. Anderledes forholder det sig med Fodringen af vore Kreaturer. Den Masse Bestanddele, som gives tilbage i de faste og flydende Extremitter og i Føregelsen af Dyret, maa bestandig være meget mindre, end hvad det fortærede Foder indeholdt. Ingenomsbelsl koncentreret Føde kan sætte Dyret istand til at tage en Partikel af af de Bestanddele, den behøver, fra nogen anden Kilde end dets Foder.

Med Hensyn til Kreaturfoder er derfor Raaderummet for en økonomisk Concentration meget begrænset. Blandt de naturlige blandede Fodemidler kan Hø siges at være mere koncentreret end Halm, og Korn mere koncentreret end Hø. Af de kvælstoffrie, saakaldte Respirations- og fedt-

dannende Stoffer i Foden er Fedt meget mere koncentreret end Stivelse og Sukker. Men vore Drosstyggere kunne ikke trives paa udelukkende koncentreret Foder, selv om det var i den indstrænkede Grad, hvori det forekommer i Korn; de behøve en vis Masse af det flydende, men ikke nærende Trevestof, som de allerede finde forbunden med andre Bestanddele i Hø eller Halm. Dyr som Svin, der ikke behøve den samme Mængde Trevestof til deres Fordøjelse, kunne med langt større Fordel gives en passende Forbindelse af Stivelse, Sukker, Dlie, Kvælstof og Mineralbestanddele, færdig dannet i Korn og andre naturlige Fodemidler, end ved nogen kunstig Tilberedning.

Der er kun et kunstigt Fodemiddel, som af Landmanden anvendes med Fordeel i større Udstrækning, nemlig Dliefager. Men selv disse tilberedes ikke udelukkende som Fodemiddel, de ere Afald fra Dlietilberedningen, hvis Værd for en stor Del hæver Beføstningen med Tilvirkningen af Dliefagerne. Disse dannedes, førend de bleve efterspurgt som Kreaturfoder, og vilde vedblive at tilberedes, selv om Landmanden ikke benyttede dem. Deres Pris afhænger ikke saa meget af deres Produktionspris som af hvad Landmanden vil give for dem, i Sammenligning med andre Artikler. Det maa imidlertid erindres, at mange af de nylig indførte kunstige Fodemidler koste 4 til 5 Gange saa meget, Vægt for Vægt, som vore mest nærende Dliefager.

Al Alt, hvad her er anført, er det klart, at de nylig indførte Fodersorter kunne erstatte nogen af de nødvendige Bestanddele i vort sædvanlige Kreaturfoder, uden forsaavidt som de selv indeholde dem. Med Hensyn til den blotte Forsyning af nærende Bestanddele kan en Blanding af Høfrø eller Dliefager og Kornmel levere dem for $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ af hvad de koste i det kunstige Foder. Saadant Foder kan derfor ikke benyttes som Hovedartikler. De Fortrin, de kunne have fremfor hine langt tidligere, indstrænte sig derfor til Indvirkningen paa Dyrenes Sundhed og Fordøjelse af den ringe Mængde pirrende og mavestyrkende Frø, de indeholde; for saa vidt ere de altsaa snarere Medicin end Føde. Som saadan ere de istand til snarere at forøge end formindste Appetitten til mere Næring. Dog er det meget muligt, at de, benyttede med Skjonsomhed, kunne gjøre Nytte til at vedligeholde Sundheden hos Heste eller understøtte Fordøjelsen hos svage Dyr, som ikke æde hurtigt eller ikke trives paa sædvanligt Foder. Det maa imidlertid være Landmanden klart, at dette kunstige Foder ikke kan træde istedetfor en vis Mængde fordøielige og optagelige Bestanddele i det jevnside fortærede sædvanlige Foder. Der foreligger hidtil ingen nøiagtig Dphlysning om, at det, selv som Medicin, kan sætte Dyrene istand til at tilegne sig flere Bestanddele, end ellers, af det øvrige Foder, de fortære. Der er altsaa ikke leveret Bevis for, at der ved Brugen heraf opnaaes enten en større Tilvæst efter en vis Mængde fortåret Foder, eller at en ringere Mængde Foderbestanddele gaar ubenyttet bort i Extremitterne.

J Efterstaaende anføres Resultatet af et praktisk Forsøg, der anstilledes med det Foder, hvis tilnærmende Analyse alt er bleven omtalt. Planen for Forsøget var følgende: 6 Svin udtooges og deltes i 2 Lodder, hvert paa 3 Stykker, hvis samlede Vægt paa 2 Pund nær var ens for begge Lodder. Lod No. 1 fik en Blanding af 9 Dele Bygmel og 1 Del Klib. Lod No. 2 fik

samme Blanding af Bygmel og Klib med Til sætning af 2 Dele af det kunstige Foder for hver 10 Dele af Byg- og Klibblandingen. Foden udvortes i begge Tilfælde i varmt Vand, og begge Lodder fik saa meget af deres respektive Foder, som de gad æde. Resultatet af dette sammenlignende Forsøg var følgende:

Art af Foder.	Antal af	Forsøgets	Daglig	Endelig	Tilvægt.	Fortsætt.	Fortsætt.	Fortsætt.
	Svin.							
	Dage	Pb.	Pb.	Pb.	Pb.	Pb.		
Lod 1. 9 Dele Bygmel og 1 Del Klib	3	28	324	450	126	493		356
Lod 2. 9 Dele Bygmel, 1 Del Klib og 2 Dele kunstigt Foder	3	28	322	448	126	504		363

Tilvægten var i Forhold til den fortsættede Fodermængde i begge Tilfælde god. Men det er tydeligt, at der saa langt fra har været fortsættet mindre Foder ved Anvendelsen af det kunstige Kreaturfoder, at der aades 9 Pund mere af Blandingen, naar det kostbare Foder udgjorde $\frac{1}{5}$ deraf, medens Forsøgelsen i Vægt var noliagtigt den samme i begge Tilfælde. Resultatet er saa nær noliagtigt det samme, at Forskjellen maaste ikke med Rette kan tilskrives nogen indre Forskjel i Foderets Egenskaber. Men i ethvert Tilfælde er det klart, at der Intet var vundet ved at sætte til Bygmel og Klib $\frac{1}{5}$ af deres Vægt af et Foder, der koster 5 Gange saa mange Penge.

De ovenfor fremsatte almindelige Betragtninger ere altsaa fuldkommen bekræftede ved Udfaldet af dette Forsøg. Sluttelig maa jeg bemærke, at jeg maatte forlange ganske andre Oplysninger end de hidtil tilveiebragte, for at komme til at tro, at mit Regnskab vilde stille sig gunstiger ved Aarets Slutning, naar jeg gav hver Hest, Dre, Faar og Svin daglig en Portion af disse kostbare Foderforter.

(D. Ugestr. f. Landmænd.)

Dyrskuet paa Hordnæs den 28de September 1858.

(Slutning fra No. 46.)

Herfra begav man sig atter til Pladsen for Dyrskuet, hvor Lindeqvist med Bistand af Agronomerne Jakobsen og Wilson tilberedede saakaldet selvopvarmet Foder af Hø- og Halmhaffelse, sisskaarne Poteter, Vand og lidt Salt, hvorhos foresvistes saadant Foder, der var tilberedt Dagen

iforveien. Nu var Klokken 2, og det tilkjendegaves, at man skulde holde Middag. — Kl. 2 $\frac{1}{2}$ uddelte Lindeqvist nogle mindre Landbrugsstrifter til alle Udstillere af Dyr. Strax efter Middagen solgtes ved Auktion et Parti Agerdyrkningsredskaber, som Amtet havde ladet indkjøbe ved Mæla Landbrugsstole. Sorenskriver Isaachsen havde gjort Afkald paa de ham efter Loven tilkommende Procenter, og Sagfører Egeberg havde velvilligen paataget sig at holde Auktionen og indskafte Pengene uden nogen Godtgørelse. Til Følge heraf solgtes alle disse Redskaber med ubetydeligt Tab for Amtskommunen. — Efter sluttet Auktion foretoges en Vandring til et mindre Engvandingssanlæg paa Ole Fabrets Jordvej, hvilket forevisstes og forklaredes af Agronom Nordbye, samt umiddelbart derfra til John Hordnæs's Gaard, for at bese et Stykke dyrkt og brændt Myr, hvor der nu, uden Anvendelse af anden Gødsel end den ved Brændingen faldne Aske, stod en meget kraftig og tæt Rugvært. Om trent $\frac{1}{2}$ Time derefter gaves Signal fra Talerstolen, og Lindeqvist gav tilkjende, at Prisdommerne nu vare færdige med sin Dom, men inden han oplæste Listen over de med Præmier belønnede Dyr, havde han nogle Ord at sige. Flere Almuesmænd havde nemlig i Dagens Løb stillet 3de Spørgsmaal til ham, som han af Mangel paa Tid ikke havde kunnet besvare, men havde lovet at give Allesammen et fælles Svar fra Talerstolen inden Skuets Oplosning. Det første Spørgsmaal var om Udskifning, hvorpaa man var begyndt at tænke i Anledning af den nye Udskifningslov. Han vilde tilraade Vedkommende selv at studere denne Lov med Opmærksomhed, hvorved de nok vilde finde, at haarde Bestemmelser, som man havde hørt snakke om, slet ikke stodes i Loven. Hvad Mange frygtede for, nemlig at Udskifningen ubetinget skulde iværksættes saaledes

at enhver Lodeier skulde faa al sin Jord i kun et Stykke, ifal efter Loven kun ste, naar Udskifningsmændene finde, at det er fuldkommen hensigtsmæssigt; men finde de, at Udskifningen ikke hensigtsmæssigt lader sig udføre saaledes, at hver enkelt Lodeier kan faa sin Jord samlet i et sammenhængende Stykke, saa maa de udlægge samme i 2 eller flere Lodder, Alt efter Omstændighedernes Krav. Forovrigt skulde Udskifningen ledes af forstandige og til denne Bedrift særligt oplærte Folk. Naar Nogle have indbilst sig, at Regjeringen agtede at sende Udskifningsmænd, som skulde iværksætte Udskifning uden at spørge vedkommende Eiere derom, saa var dette kun Taabelighed; thi Udskifning kunde ikke finde Sted, medmindre idetmindste en af Lodeierne forlangte det. Han haabede, at Sætersdolen og Næsdoelen vilde skynde sig at benytte de af Regjering og Storting trufne Foranstaltninger til Fællesskabet's Dphor og opmuntrede Enhver, som trykkes af Fællesskabet's uhyggelige Nag, til frimodigt at forlange Udskifning. Biskop kunde Den, som først forlangte Udskifning, derved paadrage sig sine Naboers Uvillie, men saadan Uvillie varer, efter hvad Erfaring har vist, ikke længe; thi selv de værste Modstandere vil efter saa Lars Forløb takke Den, som gav Anledning til den lykkelige Forandring, og prise ham som en forudsæende og klog Mand. Det andet Spørgsmaal var, „om Norge nogensinde vilde kunne brødføde sig selv, ifær i Krigstid.“ Dette var et staaende Spørgsmaal, som altid og overalt fremsattes hele Landet over; dertil kom, at Enkelte i disse Bygder var saa uoplyste og ensfoldige, at de troede, at den nu synlige Kommet bebudede Ufred og derfor lagde forøget Vægt paa Spørgsmaalet. Det var efter Talerens Mening nok tvivlsomt, om Norge nogensinde kunde brødføde sig selv, men at Landbrug og Kvægavl kunde udvides og forbedres i den Grad, at Landet vilde faa Evne til at holde sig i Krigstid bedre end nogensinde før, det var vist. Enhver Jordbruger kunde i denne Henseende bidrage efter sit Mon til at sætte sit Fædreland i stærk Forsvarsskand, nemlig ved at gjøre hvad der gjøres kan for at danne forholdsvis store og fremfor Alt fede Græsvolde til Underholdning af en udvidet og veldreven Kvægavl. Skulde saa Nøden true en Gang, saa kunde de fede Græsvolde, der ere de sikreste Kornmagasiner, aabnes med Plougen til Kornavlning, ligesom man kunde nedslaae en Del af den talrige og velsødte Busskap til Mennekesføde. Det tredje Spørgsmaal gjaldt LandbrugsSkolen. Nogle Gaardbrugere havde i Dagens Lob ytret, at de gjerne onskede at faa sine Sønner anbragte ved en LandbrugsSkole, hvis de kunde blive oplærte til at pløie som Wilson og Anders Birkaasen, at skønne sig paa Dyr, saa at de engang kunde blive Prisdommere, at forfærdige Agerdyrkningsredskaber, vanne Enge, dyrke Myrer o. s. v. Taleren var af den Mening, at en daarlig LandbrugsSkole ikke alene var unyttig, men tværtom skadelig, fordi Almuen derved bragtes til at tro, at det ikke var hensigtsmæssigt nogensinde at forandre de gamle

Metoder. Derimod kan en vel indrettet LandbrugsSkole stifte uberegneligt Gavn. Dnffer man at faa en saadan istand, saa gaar det ikke an, at Enhver, ligesom de, der idag havde talt om Skolen, søger at drive det dertil, at han faar Skolen i sit nærmeste Nabolag. Saadanne smaalige Beregninger maa opgives, og Skolen søges oprettet paa en tilstrækkelig stor og passende Gaard, hvorformhelst en saadan inden Amtet maatte være at faa. Ved LandbrugsSkolen burde havees vakfært Jordbrug, gode Redskaber, udsøgte Kreaturer, hensigtsmæssige Huse o. s. v.; men det er ikke at tænke paa at faa alt dette istand med saa smaa Midler, som den forrige LandbrugsSkole havde at virke med. Han var ikke uvidende om, at der var Nogle, som satte en Vre i at modarbejde haade Folkeundervisningen og Landbrugsundervisningen, for derved at bringe Skatten paa Skulddaleren ned til et mindre Beløb. Han nærede megen Agtielse for streng Økonomi, men han ansaa det for daarlig Økonomi, at knibe altfor stærkt paa Midlerne til Folke's Oplysning og økonomiske Udvikling. Disse vilde desuden stride fremad, hvormeget de end modarbejdes, idet de allerede havde faat sin sikre Plads paa Tidsaandens Bogn, som ikke kan standses i sin Gang; thi „der er en levende Aand i Hjulene.“

Derefter oplæstes Prisdømmernes Protokol, hvorefter følgende var bleven tilkjendt Præmier og i følgende Ordren:

- Tilhørende.
1ste	1)	Koen Venast, Terje Olsen Tvedt.
1ste	2)	„ Baaselid, Gunder Lovland.
2den	3)	„ Solvelid, Tarald Olsen Faret.
2den	4)	„ Enørd, Tarje Jensen Kittelsaa.
2den	5)	„ Gulddokka, Karen Faret.
2den	6)	„ Timrid, Hans Elias Dmland.
2den	7)	„ Sviplid John Nottosen Hordnæs.
3die	8)	„ Nordrid, Gunuf Birkeland.
3die	9)	„ Hjelmos, Landh. Abrahamfen.
3die	10)	„ Lillehold, Høskuld Jennefos.
3die	11)	„ Drøstgar, Hans Olsen Jennefos.
3die	12)	„ Dalros, Knud D. Kittelsaa.
3die	13)	„ Sigeros, Ole Olsen Birkeland.
3die	14)	„ Viljeros, Knud Nielsen Lie.
3die	15)	„ Christell, Sagfører Egeberg.
3die	16)	En Bæder, Bjørulf Olestad som Dp-muntring.
3die	17)	En So, Ole Høgetvedt som Dp-muntring.

Præmierne uddeltes af Amtmand Thomle, som efter sluttet Præmieuddeling henvendte nogle Ord til Hr. Vindeqvist, for i den af Amtsforsmandskabet nedsatte Kommittees Navn, paa dens og Amtskommunens Vegne at udtale Erkjendelsen af den Tak, man skyldte ham, ikke blot fordi han var den, fra hvem Tanken om og Opfordringen til at foranstalte et Dyrskue i dette Amt var udgaaet, men ogsaa for den sjældne Dygtighed, Nidkjerhed og Ufortrødenhed, hvermed han havde ordnet og bestyret Alt vedkommende nærværende Dyrskue, saa at det væsentlig maatte tilskrives hans Fortjeneste, at det havde faaet et saa tilfredsstillende og over al Forventning heldigt Ud-

faald. Amtmanden tilføiede, at han holdt sig forvisst om, at Erkjendelsen heraf deltes af enhver af de Tilstedeværende, og ysfordrede derfor Forsamlingen til med ham at ifstemme et Leve for Hr. Lindeqvist, hvilket ogsaa stete med et almindeligt, ni Gange gjentaget Hurraraab.

Derefter fremtraadte Stedets Præst, Provst Knuzen, og ytrede, at han efterat have seet det heldige Resultat af denne almenyttige Foranstaltning, ei kunde forlade Stedet uden at frembringe sin egen og sine Sognefolks Tak til de Waend, der saa kraftigt havde virket til, at Dyrskuet var kommet i Stand. Han vilde tillige benytte Leiligheden til at gjøre sine Sognefolk, hvis Antal i Forsamlingen var det største, opmærksomme paa, hvor gjerne og villigt Dyrigheden i vore Dage søger at virke til Folkets Vel ved at træffe allehaande nyttige Foranstaltninger, og hvor takstydige de maatte finde sig at være for de mange grundige og fattelige Oplysninger, de idag havde modtaget angaaende en saa vigtig Del af deres Bedrift som Kvægavlens er, og han haabede, at de ville mindes det Hørte og gjøre det til Gjenstand for nærmere Samtaler med hverandre og flittigt forsøge at anvende det, hver paa sin Gaard. Han vidste nok, at der vilde findes dem, som ansaa den hele Foranstaltning, om just ikke for en ligefrem Daarlighed, saa dog for et Tegn paa en overdreven Interesse for det Jordviste, for en Overvurderen af det Timelige, der er en Kristen uærdig; men ligesom han maatte erklære en saadan Anskuelse for skadelig, fordi deraf flyder Ringagt for de timelige Gaver, Gud skænker os ei blot til det knappe Livsophold, men og til Velvære, Velstand, samt Forsømmelse af at udvikle og bruge de Hjælpeilder, der ere os anviste til Forbedring af vore Aar, saaledes maatte han og erklære den for ukristelig, fordi Staberens har paalagt os at gjøre os Jorden underdanig, for at den nemlig kan bringe os det størst mulige Maal af sine Frugter. Men dette sker kun ved Lærvillighed, Eftertanke og utrættelig Virksomhed, ei ved at blive i gammel Slendrian eller ved at føre Jordbrugets vigtige Bedrift paa gammel Maade uden at aabne Dine og Dren for, hvad den stigende Oplysning yder Bonden til at indrette sit Gaardsbrug, sin Husholdning, paa den hensigtsmæssigste og fordelagtigste Maade. Det var hans fulde Overbevisning, at naar vi kun fremfor Alt søge det ene Nødvendige, kunne vi nok arbejde i vort jordviste. Kald med al mulig Flid uden derfor at blive Verdens Trælle; som gode Kristne ville vi gjøre vor ved Eftertanke og Arbeidsomhed vundne Velstand til vor Tjener, men tillige vogte os vel for at vorde dens Tjener eller at lade den drage vort Hjerte og Sind fra den algode Giver til hans Gaver. Han sluttede med paa sine Sognefolks og egne Begue at bevidne Bestyrelsen og af denne fornemmelig den bygtige, virksomme Amtmand sin hjertelige Tak for hvad der ved denne Leilighed var udrettet til Bedste for Nøbygdelaget, ligesom han og takkede Hr. Agronom Lindeqvist og Afholdsagent Baadeland for deres lærerige og almenfættelige Fore-

drag. Endelig ønskede han, at denne gode Begyndelse maatte virke til Opnaaelsen af den velgjørende Hensigt, der havde fremkaldt Modet, og at dette maatte være Forløber for flere lignende i Fremtiden.

Hr. Landhandler Abrahamsen havde uden Godtgjørelse afgivet en stor vakker Græsvold til Plads for Dyrskuet, ligesom han havde leveret flere Materialer og ydet Arbeidshjælp ved Arrangementet af samme, ligeledes uden derfor at ville modtage nogen Betaling.

Indlandet.

Christiania. Ifølge Christianiaposten er nedsat en Kirkekommission, der skal sammentræde i Februar n. A. Den skal bestaa af: Biskop Arup, Provst Bastoe, Provst Folkedal, Præst Grimelund i Gjerpen, Præst Tandberg her i Byen, Præst Ole Berg i Levanger, Høiesteretsassessor Møglfeldt, Kriminaldommer Hansken, Gaardbruger Swanse af nordre Bergenhus Amt, og Gaardbruger Sjellstad af Jarlsberg og Laurviks Amt.

— Ifølge kgl. Resol. af 10de d. M. skal 1) Toldkasserer-Embedet ved Christiania Toldsted fra 1ste Jan. n. A. deles i to Embeder (et Toldskriver- og et Toldkasserer-Embede). Disse Embeder skulle dog ikke fast befattes, før de bestemte Gager (resp. 3000 og 2500 Spd.) ere bevilgede af Stortinget; 2) er der i Planen for Jernbanen-Anlægget fra Lillestrøm men til Kongsvinger og videre til den svenske Grænse bestemt saadan Forandring, at Linien imellem Fædtsund og Blaker lægges paa den østre Side af Glommen med Overgang over Elven ved det forstaaente Sted.

— Stiftsoverretsdømmen over Pastor Niche er af det Offentlige indanket til Høiesteret.

— Ifølge Morgbl. har Kommissionen for Udarbejdelsen af en ny Lovgivning om Skydsvesenet igjen affuttet et Cyklus af Møder, der have været optagne med den detaillerede Gjennemgaaelse af et Lovudkast paa omtrent halvtredstindstyve Paragrafer. Lovudkastet er grundet paa det antagne Princip om Afkæffelse af al Tvangsskys og Opretelse af faste Stationer, i fornødent Fald med Tilflud af Statskassen og Amtskommunerne. Om Skydsbetalingen skal Kommissionen have udsat med at tage endelig Bestemmelse, indtil den sidste Haand skal lægges paa Arbejdet, efterat Amtmand Collet er færdig med Motiverne. Meningerne inden Kommissionen skulle være delte mellem en Skydsbetaling pr. Mil. af 40 f eller 48 f; det siges, at Pluraliteten skal holde paa det første Alternativ. Heller ikke om Bøgten af Godset har Kommitteens fattet endelig Bestemmelse.

— Laasby Brug og Skove ere nylig solgte til Engländeren John Lockhart Morton for 220,000 Spd. Samme Engländer kjøbte ifølge Morgbl. i Sommer Baronssøven i Vinger af Dhr. Rynning og Wernsfjeld for et Interessentiskab i England. Ligeledes har et belgisk Interessentiskab kjøbt Hr. Driens betydelige Skove i Numedalen.

— Vor dygtige Billedskjærer og Billedhugger Ole Glofsmødt har i denne Tid modleveret 3 Byster, en af Grev Wedel-Farlsberg, en af Professor Schweigaard og en af Grosserer Jakob Meyer. Professor Schweigaards Byste, der skal hugges i Marmor af Glofsmødt, er bestilt af de akademiske Borgere og skal opstilles i Studentersamfundets nye Lokale, til hvis Opførelse der i længere Tid er samlet Bidrag.

— Grevens Vandkuranstalt ved Christiania har i Maanederne Jult til September d. N. været besøgt af 116 Kurgjæster. Resultatet af Behandlingen var for 23 Helbredelse; 52 væsentlig Bedring; 27 nogen Bedring og 10 ingen Bedring. De Sygdomme, som især kom under Behandling, vare: Almindelige og lokale Svækkelser, Søvnløshed, Neuralgier, Lumbager, Svindel, Kræmper (Choria), Hypokondri, Dyspepsi, Hæmorrhoidallidelse, Obstruktion, Uterinsygdomme, Sekretionsanomalier, Rheumatisme, Gigt, Scrophler, Crostoser, Hududslæt og Ulcera.

— Utter har der været Jldløs ved Christiania i Ankerlellens Skolehus og to Gange kort efter hverandre i en og samme Gaard i Hausmandsgaden. Jlden blev dog snart slukket.

— En Snekker Green er arresteret for Mistanke om at have sat Jld paa sit Hus, der opbrændte i f. M. ved Etterstad. En i hans Arbejde værende Snekker skal, ifølge Aftenbladet, efter eget Sigende dreven af Samvittighedsnag, have anmeldt for Politiet, at bemeldte Green havde budet ham 20 Spd. for at sætte Jld paa sit Hus, og da Angiveren ei vilde dette, skal Green, der var meget forgyldet, have sagt, at han ligesaa godt kunde brænde det op, som at hans Kreditorer skulde saa det.

— Sarpsborg. Iver Olsen Finnestad er ogsaa ved Dørrøisdom for Mordbrand dømt til Strafarbejde for Livstid.

— I Sarpsborg begyndte den 10de et Møde, hvortil forhandlede Differentsejunktterne imellem Methodisternes og Lutheranernes Være.

Møste Tilskuer indeholder under 10de Novbr. følgende Red. Nr. Som Eksempel paa, hvormegent Sandisen nu er vakt for en bedre Kvægrace, kunne vi berette, at der ved Auktionen paa Tomb Herregaard den 28de f. M. betaltes for flere Kjøer omkring 60 Spd. pr. Stk., naar Salarium iberegnes des. Høiest Pris blev givet for en Ko af Tombs Race, som saa Dage før havde baaret 4de Kalb. Den kom ved Tilslaget i 58 Spd. 24 f., og med Tillæg af Salarium betalte Kjøberen den kontant med 65 Spd. 57 f. Høiest betalt dernæst blev ogsaa en Ko af Tombs Race, som til samme Tid havde baaret 3die Kalb; men som ikke befandtes at have fuldt saa gode Mærker. Den kom med Tillæg af Salarium i 62 Spd. 52 f. Endnu en Ko af Tombs Race betaltes omtrent ligesaa høit, og saa kom Pladen til en mindre Ko af Thelemærks-Racen, som i Løbet af denne Maaned skal bære 4de Kalb, og som ved Dyrskuet paa Dilling forrige Høst erhjaldt Præmie. Den betaltes med 60 Spd. 90 f., Salarium iberegnet. Alle Kjøerne betaltes forholdsvist lige godt, og Kvierne ikke mindre (for en 2 $\frac{1}{2}$ Aar gammel betaltes med Salarium 43 Spd. 37 f.); Priser, som nær havde løstet Rekvirenten, Hr. Zeilman, til at sælge den hest smukke Besætning. 6 af

Kjøerne bleve indkøbte for Centralseminariet paa Aas. Man saa ellers her, hvad Dygtighed, stadig Orden og Omhu med Kreaturenes Nøgt kan udrette, og Schweigerne Skjærer og Bisker fortjene at nævnes som de, der nærmest tilkomme Rosen herfor.

Drammens Tidende meddeler følgende: Interessen for den kunstige Fiskeformereelse, som hertilands først blev vakt fornemmelig ved Dhr. Nask og Hætting, synes allerede at vilde bære gode Frugter, idet Sagen, som den fortjener det, nu paa mange Steder omfattes med Jvæt og Opførelse, ikke alene af hese Føteninger, men endog undertiden af den enkelte Privatmand. De vejledende Skrifter, som de ovenfor nævnte Mænd have udgivet, gjør det nu ikke længer saa vanskeligt at drive Tingen paa den rette Maade, hvilket nokkom bevises af de gunstige Resultater med Apparaterne, saavel paa andre Steder i Landet, som navnlig her paa Eker. Paa sidstnævnte Sted har man i Høst gjort et interessant Experiment, der saavidt vides er det første af dette Slags hertilands. Proprietær G. Poulsen paa Ullern, paa hvis Grund, som bekendt, Fiskeudflakningsapparatet er opført, lod nemlig et Par Hundrede af den i Vaar udflaktede Yngel blive tilbage i Apparatet, og det lykkedes ham i Forening med Dyshedsbetjent Namodt at belkuppe Fedsimmen paa 110 Lareinger, ikke synderlig over en Tomme lange, og slippe dem tilsyneladende raske og friske i Elven. Efter den Erfaring, man har faaet ved Forsøg, anstillede i England, Tydskland og andre Lande, tør man kanske endog til næste Høst eller dog om et Par Aar vente at se nogle af dem igjen, forhaasbentlig i et større Format, og man vil da temmelig let kunne gjenkjennde dem og skille dem fra andre Lare, naar man blot vil være opmærksom paa nævnte Finne. Fiskerieierne ude i Fjorden og opad Elven bør mindes dette; thi det maatte være ganske interessant at erfare, hvormegent en saadan Lar kan være i et vist Tidrum, og hvormange der bliver fanget af det udslypne Antal.

Eiden denne Fiskefag er kommen forøde, kan Referenten ikke undlade, fordi ethvert saadant Fremskridt i Landets Økonomi bør blive bekendt og kan lede til Efterligning, at melde et Par Ord om et Forsøg med en Fiskepark, anlagt i Syllingdalen i Eker af Proprietær T. Wøfferstad paa hans Gaard samme Steds. Denne Park, som forsynes rigeligt med bestandig rindende Vand fra 3 Kilder, indeholder et Par Tusinde Lare og Dretunger, som allerede ere temmelig store og synes at befinde sig fortræffelig. Den indsigtsfulde og agtbare Eier, som nu i sin høie Alder har overdraget Gaardens Drift til sin ældste Søn, har selv anlagt og besat Parken, som han stiller med levende Interesse, og som vilde lokke mere end en Tilskuer, hvis Stedet med sin forsvrigt smukke Beliggenhed ikke laa for langt affides i en Trakt, hvortil der fra den almindelige Landevei kun er liden og dertil tung Passage.

Ved Kongsberg er nedbrændt et Waaningshus med Indbo, tilhørende Thorild Smaaland.

I Stiens Kirke var den 6te d. M. nær kommen Jdebrand ved Solstraaler, hvilke igjennem en paa et lidet Bord staaende sleben Karaffel med Vand viklede saa stærkt, at Bordet begyndte at for-

kulles. En Mand, der var tilstede, lagde paa Bordet sit Bomuldstørklæde, hvori strax antændtes 3 a 4 Huller.

Bergen. I Kirken paa Aasene 1 Mil i Nord for Byen, blev i Slutningen af f. M. Vorsthaale Kirkens Kalk og Dist, en Kaube, en Daase og en Skæ, Alt af Sølv; to Flaasjer Kirkevin, Pengene i Fattigblokken (anslaaede til 4 a 5 Spd.) m. m. Onsdag den 3die d. M. fandtes de sjaalne Sølvfager innslaaede og sammenklemt i Villas Mittelens Nerstrands Besiddelse, efterat Politiet først var kommen til Kundskab om, at en Del Sølv forsvaars var bleven falkudt til en Guldsmed her i Byen. Torsdag Aften den 28de f. M. af Jon Pedersen Floen, der for Politiet opgav, at der var for Berge Andersen Styve, han havde paataget sig at sælge Sølvet, og at det senere var bleven solgt til bemeldte Villas Nerstrand. Denne har nærmere forklaret, at Lars Svendsen Høiland forrige Mandag indfandt sig i hans Logis i Altonagaarden „og spurgte, om han vilde kjøbe Noget,“ og idet Lars derefter hjermede sig, traadte Ole Steffensen Nyhavn frem med Sølvstøbet, hvilket han solgte for 3 Spd., efterat have forlangt 9 Spd. for det. Den 5te d. M. bleve Berge Styve og Ole Nyhavn antrufne af Politiet, og under det derefter optagne Kontinuationsforhør har den førstnævnte tilstaaet, at han en Dag i forrige Uge gik til Aasene Kirke, hvor han kl. omtrent 2 om Eftermiddagen gjorde Indbrud gennem et af Vinduene, hvorefter han opbrød Kirkeblokken samt en Kiste, i hvilken han fandt Skindposen med Kirkens Kær, som han slog itu eller klemte sammen. Ved Paagribelsen fandtes Ole Nyhavn i Besiddelse af en Del en Husmand under Gaarden Selen, ved et Ratten til den 5te d. M. forøvet Indbrudstyveri, fra sjaalne Sager, hvilket Tyveri det efter de fremkomne Oplysninger er sandsynligt, at han har forøvet i Forening med Berge Styve. Samtlige ovennævnte Personer ere arresterede med Undtagelse af John Pedersen Floen. Berge Styve, der er 23½ Aar gammel, har gjentagne Gange været straffet for Tyveri, sidste Gang med 4½ Aars Strafarbejde, som han havde udstaaet den 20de September d. A. Ogsaa de Dvrigte have Alle tilførn været straffede for Tyveri.

Fra Nordlandenes Amtmand er indløben Efterretning om, at Lynilden den 27de f. M. splintrede Bodo Kirkes Taarn, saaledes at kun Reiseværket stod tilbage. Den antændte vel ikke; men gjorde forøvrigt nogen Skade paa Kirkens Tag og Grundmur.

Udlandet.

England. Ifølge den i Jeddo den 26de Aug. imellem Storbritannien og Japan affluttede Traktat, skulle Havnene Hakodadi, Kanawaga og Mangosaki aabnes for den brittiske Handel den 1ste Juli 1859. Nigata, eller hvis dette Sted ei af Engländerne ansees hensigtsmæssigt, da en andet for dem passende Havn paa Niphons Vestkyst skal aabnes for Engländerne den 1ste Jan. 1860. Det Samme skal ske med Hensyn til Hiogo den 1ste Jan. 1863.

Fra de omtalte Havne maa Engländerne streife omtr. 20—30 Mile ind i Landet. Fra 1ste Jan. 1862 maa de i Handels-Næmed nedfætte sig i Jeddo og fra 1ste Januar 1863 i Osaca. Stridigheder imellem Engländerne indbyrdes skulle afsjores af de engelske Dvirigheder. Begaaer en Engländer en Forbrydelse mod en Japanser, stilles han for engelsk Domstol og straffes efter engelske Love. Men har en Japanser forset sig imod en Engländer, stilles han for japansisk Domstol. Men i ethvert saadant, saavel som i andre Tilfælde maa de brittiske Konsuler i første Instans, for at Sagen kan blive bilagt i Mindelighed. Brittiske Undersaatter tilstaaes den frie Udøvelse af deres Religion; tillige maa de opføre Kirker. I Handelen maa saavel fremmede som japansiske Mynter benyttes. Forraade for den brittiske Flaade maa afgiftsfrie oplægges i visse Havne. Naar brittiske Skibe strande, skulle de japansiske Dvirigheder give dem al i deres Magt staaende Hjælp. Traktaten er affattet i det engelske, japansiske og hollandske Sprog. Den hollandske Text skal ansees som Originalen. Men for Fremtiden skulle alle fra Engländernes Side til de japansiske Dvirigheder rettede Embeds-Dokumenter affattes i det engelske Sprog, uagtet de til Tilstætte for Forretningerne endnu i 5 Aar efter Underskrivelsen af Traktaten, skulle ledsages af en hollandsk og japansisk Oversættelse. Traktaten kan efter forudgaaen 1 Aars Opsigelse, revideres efter den 1ste Juli 1872. Den skal ratificeres inden et Aar fra Underskrivelsesdagen. England skal nyde alle de Forrettigheder, som nogen som helst anden Nation har eller faar. Indførsels-tolden varierer imellem 5 og 35 pCt. af Værdien. Alle slags Varer, undtagen Ammunition, maa udføres. Det er bleven Engländerne tilladt at forpagte Guse og Stendomme.

Ifølge Underretning fra Shanghai af 20de Sept. ventede Lord Elgin paa Kommissionen, som skulde regulere Tariffen m. m.

Et amerikansk Skib har desværre nylig ført Cholera til Japan.

Frankrig. Det franske Blad, „Armé-Monitore“, det officielle Organ for den franske Armee, søger nu at bevise for Frankmændene, at hvis Krigen i Indien varer i et Aar endnu, vil Storbritannien ikke længere have nogen Armee. Bladet tilføjer: „Dette er en Kjendsgjerning, som er vigtig og fortjener alvorligt at lægges Mærke til.“ Tillige udtaler det den Overbevisning, at Engländerne ved Grusomhed have paadraget sig „Besølningsens evige Had,“ da de i et saa folkerigt Land vel har kunnet dræbe „100, 200, ja 300,000 Menneker, men ikke 200 Millioner.“ Armé-Monitorens glemmer, at Engländerne kunne gøre Frankmændene de samme Bebrejdelser med Hensyn til disses Krigsførelse i Algier.

Italien. Fra den italienske Grande skrives den 27de f. M.: „Atter gjærer det mægtigt i Italien, og med Spænding ser man især paa Neapel, hvor det meste Tændstof synes at være oplybet. Man søger vel at dolge eller fortie de smaa Slagsmaal blandt Tropperne og de smaa Mytterier i Kasernerne; men at det nyværende Regjeringsystem ei kan holde sig, træder klart for Dagen, saa at

mange Schweigere, som stode i neapolitansk Tjeneste, foretrak at forlade den, naaget der blev gjort dem de mest glimrende Tilbud, fordi Schweigertropperne bleve ualmindeligt hadede saavel af Befolkningen, som af de øvrige italienske Tropper, og ikke ansaa sig længere sikre i Gaderne. Schweigjerne ere de eneste, som endnu hænge ved Kongen; alle de andre Tropper ere for Brindsen af Kalabrien, til hvis Gunst denne Spaltning hersker.

Rusland. Ved Keiser Alexanders sidste Besøg i Berlin havde en Deputation fra det brittiske Bibelselskab indgivet en Ansøgning til Keiseren om Ophævelse af Hindringerne for Bibelens Udbredelse i Rusland. Denne Ansøgning optog Keiseren gunstigt og befalede, at tilbagebetale de Afgifter, som hidtil vare blevene betalte af det brittiske Bibelselskab og tilfod Bibelens Udbredelse i Folkesproget blandt alle Protestanter og Katholiker i hans Rige; men ikke blandt Medlemmerne af den græsk-katholske Kirke. Tillige tilfod han Bibelselskabet en aarlig Understøttelse af 25000 Rubler.

Tyrkiet. Den for kort Tid siden afskedigede Marine-Minister, Mehemed Ali, er allerede tagen til Naade igjen, og saaledes vil det ogsaa gaa med hans andre Kammerader, som afskedigedes den 20de August. „Times“ ytrer sig meget heftigt derover og siger, at efterat Porten lykkelig har faaet et Laan af 5 Millioner Pund i Lommen, er Mehemed Ali, Sultanens Svoger, atter indsat i sin forrige Post, og den gamle lidelige Finantsbestyrelse begynder paany.

Familie-Bibliotheket udkommer i 1859 som hidtil med 8 Leveringer og medfølger Skilling-Magazinet.

Ugeskrift for Norske Landmænd, tredje Aargang, udkommer i 1859 i nærværende Format med 52 Ark om Aaret, altsaa 1 Ark ugentlig, der, som før, medfølger Skilling-Magazinet.

Christiania Benmolles Fabrikata.

Svovlsyrede Ben a 4 Skill. pr. Pund. Heraf er 80 Pund tilstrækkelig Gjødning paa 1 Maal Jord, og virker i 2 Aar. — De anvendes foruden til Ager og Eng, Poteter og Turnips ogfaa til Dvergjødning tidlig paa Foraaret eller Høsten paa sletgjødset Ager og Græsland.

Pulveriserede Ben a 3 Skill. pr. Pund. 150 Pund er fuld Gjødning paa 1 Maal og virker i 4 Aar.

Finknuste Ben a 2 Skill. pr. Pund. 400 Pund er fuld Gjødning paa 1 Maal Jord for Ager og Eng og virker i mindst 6 Aar.

Grovknuste Ben a 1½ Skill. pr. Pund. 640 Pund er fuld Gjødning paa 1 Maal Jord for Ager og Eng og virker i 8 a 10 Aar og maasse længere.

Al ovennævnte Fabrikata har jeg Oplag ved min Fabrik og anbefaler disse til Landmandens Opmærksomhed.

3 Skilling-Magazinets Tillægsblad No. 6 og 7 for dette Aar er optaget en Afhandling om Brugen og Bestanddelene af knuste og Svovlsyre opløste Ben, hvortil henvises. Hans Malling, Drammensveien No. 22.

Ægte peruansk Guano.

Ny Forsyning af ægte peruansk Guano er nu ankommen og Prisen er nedsat til 3 Spd. 16 ¢ for 100 Pund. Hver Sæk veier som før omkring 160 Pund. Indlobende Bestillinger, ledsagede af det omtrentlige Beløb, udføres strax. Joh. P. Olsen, Skippergaden No. 4.

Christiania Kornpriser.

Indenlandst

Hvede, 3¾ a 5½ Spd. intet solgt.
Rug, 15 ½ a 16 ½.
Byg, 14 ½ a 15 ½ 12 ¢.

Udenlandst

Rug østersøst 19 ½.
Rug dansk 16 ½ 12 ¢.
Byg 2radigt 15 ½ a 15 ½ 18 ¢.
Gær 4 a 5 Spd.
Hvede 5½ Spd. a 5 Spd. 1 ½ 12 ¢.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Kjobmd. 6 Spd. pr. Td.
Sild, stor Mtd. 5½ Spd. pr. Td.
Sild, smaa do. 4½ a 4¼ Spd.
Sild, stor Christ. 4½ Spd. pr. Td.
Sild, smaa do. 3¾ Spd. pr. Td.
Storset 1 Spd. a 1 Spd. 6 ¢ pr. Bog.
Middelsæt 4 ½ 12 ¢ pr. Bog.
Smaasæt 4 ½ pr. Bog.
Rødstær 6 ½ 12 ¢.

Udgiverens Adresse:

J. Schrøder. Bøll i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabricius.